RAAMATTUUN SITOUTUNEINA

Kirkollamme on oma perustuslakinsa, Pyhä Raamattu. Siksi kirkkolakimme ensimmäinen pykälä sitoo kirkkomme Raamattuun ja sitä selittäviin Luterilaisen kirkon tunnustuskirjoihin:

> *Suomen evankelis-luterilainen kirkko tunnustaa sitä kristillistä uskoa, joka, perustuen, Jumalan pyhään sanaan, Vanhan ja Uuden testamentin profeetallisiin ja apostoliin kirjoihin, on lausuttu julki vanhimman kirkon kolmessa päätunnustuksessa sekä muuttamattomassa Augsburgin tunnustuksessa ynnä muissa luterilaisen kirkon niin sanottuun Sovintokirjaan otetuissa tunnustuskirjoissa, ja pitää tunnustuksen korkeimpana lakina sitä näissä tunnustuskirjoissa selvästi lausuttua järkähtämätöntä totuutta, että Jumalan pyhä sana on ainoa ohje, jonka mukaan kaikkea oppia kirkossa on tutkittava ja arvosteltava. (Kirkkolain 1. luku 1 §.)*

Viime vuosina kirkkomme päättävät elimet ovat kuitenkin saattaneet kirkkomme tilanteeseen, jossa kirkon perustuslaki ja kirkkojärjestys ovat joutuneet ristiriitaan keskenään. Samalla piispat vaativat kuuliaisuutta kirkkojärjestykselle vastoin kirkon perustuslakia. Se, mikä on inhimillistä, ohittaa sen, mikä on jumalallista. Näin ihmisen sana ja ihminen asetetaan kirkossamme Jumalan sanan ja Jumalan yläpuolelle.

Raamattu on ollut 2000 vuotta harvinaisen selvä kirja, jota ihmisten on ollut helppo ymmärtää. Nyt siitä on yllättäen tullut kirkkomme johdolle vaikeaselkoinen. "Dynaamisella" raamatuntulkinnallaan se kääntää totuuden valheeksi ja valheen totuudeksi, synnin pyhyydeksi ja pyhyyden synniksi.

Kirkkomme nykyjohto on osoittautunut äärivanhoilliseksi, joka pyrkii siirtämään tiedotusvälineiden tukemana Suomen evankelis-luterilaisen kirkon takaisin esikristilliseen pakanalliseen aikaan.

Niitä, jotka haluavat seurata kirkkomme Tunnustuskirjojen mukaisesti Raamattua, syytetään kirkkomme ykseyden hajottajiksi. Pakostakin joutuu kysymään: Ketkä ovat hajottajia, nekö, jotka haluavat pitää kiinni Raamatusta ja kirkkomme tunnustuksesta vai ne, jotka käytännössä kieltävät jatkuvasti Raamatun totuuksia ilman, että piispamme siihen puuttuvat. Monet piispoistamme kieltävät itsekin Raamatun totuuksia.

Me haluamme, että kirkko on Raamattuun ja luterilaiseen tunnustukseen rakentuva hengellinen yhteisö eikä uuspakanallistuvan yhteiskuntamme peilikuva, valtion ja kunnallispolitiikan jatkeena toimiva uskontohuoltolaitos.

Pohjoismaisen lähetysprovinssin piispana haluan voimieni mukaan palvella Jumalan sanalla kaikkia niitä kristittyjä, joille Jumalan sana on rakas ja jotka kärsivät kirkkomme nykyisestä alennustilasta. Haluan jatkaa kirkossamme Raamattuun sitoutuneena, niin kuin olen pappisvalassani v. 1964 luvannut.

Ryttylässä 1.6.2010
Matti Väisänen
Pohjoismaisen
lähetysprovinssin
piispa